

I Spidsen mener man, at Paragrafens 2det Stykke i udbidiet Stikkelse og opløst i 2 Stykker bør sættes, medens Paragrafens 1ste Stykke sættes sidst som 3die Stykke.

Den Udbidelse, der foreslaas i Paragrafens 1ste Stykke, gaar for det Første ud paa at nævne flere Emner som nødvendig Gjenstand for Vedtægterne. Der er her for Størstedelen kun Tale om selvfølgelige Ting. Man er ikke med Kommissionens Udlast gaaet ud fra, at der i enhver Kasse vilde være en Generalforsamling, men ved at tilføie i Parenthes efter „Bestyrelsens“, „Generalforsamlingen“, blot villet sige, at forsaavidt Kassen skal have en Generalforsamling af Interessenterne, bør Vedtægterne bestemme det Fornødne om dens Myndighed. At Vedtægterne ogsaa skulle have fornøden Bestemmelse om Dannelsen af et Reservecfond, betragter Flertallet som en Ting, der ligefrem følger af Reglen i § 8, idet Udtrykket Reservecfond ikke her bruges i nogen anden Betydning end den, der følger af hin Paragraf. Der har været fremjat det Ønske i Udvalget at give en mere præcis Regel om dette Fonds Størrelse; men man har ikke troet, at det var muligt at give en almindelig Regel herom, eller at gaa videre end til at udtrykke den af § 8 flydende og ved Anerkjendelsen samt det senere Tilsyn kontrollerede Regel, at der skal være et tilstrækkeligt Fond til at dække kommende Tidens Ansvar.

Et Mindretal (Chr. Nielsen, Th. Rielsen) er imod, at der i § 20 (22) optages nogen Bestemmelse om Dannelsen af et Reservecfond og stiller Underændringsforslag om, at de hertil sigtende Ord udgaa.

Opparer en Kasse et Overstud udover, hvad der er nødvendig til Dækning af Forpligtelserne — et saakaldet Reservecfond, der er tilstrækkeligt, derunder indbefattet — har Lovforslaget ingen Regel om nogen Anvendelse af dette Overstud, saalænge Kassen vedbliver med sin Virksomhed. Naturligvis vil det kunne anvendes til Forøgelse af de egentlige Sygdomsforfikkings Udgifter eller til Nedsættelse af Medlemsbidrag, men ikke udenfor Kassens nærmeste Diemed. Udvalget mener imidlertid, at det med Sygekasseinspektørens Samtykke bør kunne tillades Kasserne at anvende et saadant Overstud til beslagtede Diemed, naar disse ere angivne forud i Vedtægterne og saaledes ere godkjendte ved Anerkjendelsen, altsaa f. Ex. til saadanne Diemed, som Lovforslaget ifølge den oprindelige § 18 (Begravelshjælp) og den af Udvalget foreslaaede § 20 (Alberdomshjælp) selv anerkjender som Formaal, Sygekasserne kunne paatage sig, men ogsaa til andre Formaal, som paa den nævnte

Maade godkjendes, hvorpaa man tænker sig, at Understøttelse til Uhelbredelige kan afgive et Exempel. Beqrændset som anført, formenes slige Anvendelser af Overstud at være uden Fare, at stemme med ikke faa Kassers Praxis og at aabne Døren for en Udvikling, som maa anses for meget anbefalelsesværdig. Mod den Fare, at Sygekasserne ved at forhøie deres Medlemsbidrag udover, hvad Sygdomsforfikkningen kræver, og ved det af denne Grund forøgede Pengetilskud af det Offentlige forskaffe sig Midler til disse Diemed, som ere det nævnte Pengetilskud uvedkommende, værnes der derved, at Overstudets Anvendelse paa saadan Maade er afhængig af Sygekasseinspektørens Samtykke.

Overstudets Anvendelse i Tilfælde af Kassens Opløsning, der alene omtales i Lovforslaget, bliver herefter Gjenstand for Paragrafens 2det Stykke. De Endringer, der her ere gjorte ved Udkastet, ere blot af reaktionell Betydning.

I Paragrafens 1ste Stykke, der vil blive 3die Stykke, og som angaar Forandring i Vedtægterne, har man troet det rigtigt udtrykkeligt at tilføie, at Sygekasseinspektørens Afgjørelse kan indantes til Indenrigsministeren.

I Henhold til Ovenstaaende foreslaar Udvalgets Flertal, — samt Mindretallet med den berørte Undtagelse — at § 20 (22) affattes saaledes:

„I Vedtægterne skal indeholdes fornøden Bestemmelse om Bestyrelsens (Generalforsamlingens) Myndighed, om Medlemmers Rettigheder og Pligter, om Anbringelse af Kassernes Midler, om Tilvejebringelsen af et Reservecfond, om Anvendelse af eventuelt Overstud, om hvorledes Lovene kunne forandres og om Regnskabet Revision. Overstudet kan med Sygekasseinspektørens Samtykke anvendes til forud i Vedtægterne angivne Diemed, saasom Alberdomshjælp, Begravelshjælp, Understøttelse til Uhelbredelige osv.

Fremdeles skal det i Vedtægterne bestemmes, hvorledes der i Tilfælde af Kassens Opløsning skal forholdes med Hensyn til Kassens Beholdning. Afgjørelsen heraf maa i hvert Tilfælde godkjendes af Sygekasseinspektøren for at blive gyldig, og kan ikke gaa ud paa Deling mellem Medlemmerne.

Sygekasseinspektørens Samtykke udføres til enhver Forandring i Vedtægterne. Dog kan hans Afgjørelse indantes til Indenrigsministeren.

Lovforslagets

§ 21 (nu § 23)

indstilles til uforandret Vedtagelse.